

[Gade]

at betale transporten og distributionen til de befolkninger, der lider hungersnød?»

Skriftlig begrundelse

Ifølge FAOs nyeste oplysninger er hungerproblemerne i Afrika så alvorlige som nogen sinde. Og behovet er akut. Samtidig er det spørgeren bekendt, at bl.a. Folkekirkens Nødhjælp har kapacitet til og ønske om at kunne føre betydelig mere brødkorn end det, der blev bevilget i julen, frem til de sultende specielt i Afrika.

Da kornlagrene i Danmark er på omkring 600.000 t, forekommer det at være det eneste anstændige, at alle organisationer, der kan distribuere og transportere kornet, får stillet hele den mængde gratis til rådighed, som de kan formidle til de sultende.

I den sammenhæng skal jeg gøre opmærksom på, at alle partier i folketinget med undtagelse af fremskridtspartiet bakkede op om beslutningen i julen.

Gade (SF):

Ifølge FAO er sultproblemerne i Afrika ekstraordinære og desperate nu. 22 afrikanske lande er i akut mangel på fødevarer og kan ikke brødføde deres befolkninger, og derfor kan man sige, at den hjælp, der blev bevilget mellem jul og nytår, hvor bl.a. Folkekirkens Nødhjælp førte 17.000 t korn til Afrika, er en dråbe i havet.

Derfor synes jeg, det er helt rimeligt og den eneste anstændige måde at klare det problem, at vi på den ene side har både overskudsproduktion og store lagre, mens andre har store sultproblemer, på, at alle de humanitære hjælpeorganisationer, som er villige til at distribuere dette korn, får stillet det gratis til rådighed.

Det vil jeg gerne spørge om ministeren er enig med mig i.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofod):

Jeg forstår udmærket de motiver, der ligger bag spørgsmålet. Det er selvfølgelig en paradoksal situation, at vi i EF af budgetmæssige og andre grunde forsøger at nedbringe vores landbrugsproduktion, medens mange mennesker, som hr. Gade nævnte, i u-landene dør af sult.

Jeg kan oplyse, at ifølge FAOs seneste situationsrapport har Afrika fortsat, som hr.

Gade også har oplyst, betydelige hungerproblemer, og den del af verden er den hårdest ramte.

Så kommer spørgsmålet: hvordan bærer man sig ad? Vi yder jo her fra Danmark fødevarerbistand både gennem WFP og gennem vores almindelige u-landshjælp, og vi har kanaliseret midler til ekstraordinær u-landsbistand, altså fødevarerbistand, i julen. Disse sendinger af korn er på vej derud og forventes at ankomme i marts måned.

Men det, der er problemet, er, at vi i Danmark ingen statslagre har, vi har nogle EF-lagre, og det vil sige, at de almindelige budgetprocedurer nu en gang skal overholdes. Skal vi bevilge flere penge til køb fra disse overskudslagre eller interventionslagre, skal den almindelige budgetprocedure overholdes, og det vil sige, at skal vi for Danmarks vedkommende udvide fødevarerhjælpen, må det ske ved, at vi skal omdisponere de u-landsmidler, vi har til rådighed i budgettet, til øget fødevarerbistand, hvis vi beslutter os for disse ting.

Til sidst skal jeg sige, at vi skal nok også have lidt omtanke, når vi bevilger fødevarerhjælp, for det må undgås, at hjælpen slår de lokale fødevarsystemer i stykker. Vi må nok huske på det gamle kinesiske ordsprog, der siger, at hvis man giver en mand en fisk, kan han klare sig en dag eller to, men giv ham en fiskestang, så kan han klare sig resten af sit liv. Det vil sige, at fødevarerbistand som regel ikke kan stå alene, der skal samtidig udviklingsprojekter med.

Gade (SF):

Jeg er noget skuffet over ministerens svar. Jeg kan så trøste mig med, at jeg fik et svar, som var lidt længere, men alligevel enslydende i sit indhold, den 16. december 1983, og så kun 14 dage efter skiftede regeringen synspunkt, og vi fik bevillingen igennem til Folkekirkens Nødhjælp og Røde Kors. Jeg kan så måske håbe på, at det samme kunne ske her.

Jeg forstår godt de argumenter, der går ud på, at der er bevillingsmæssige problemer, men det kan vel ikke være et rimeligt svar på en akut problemstilling, som er så alvorlig som den, vi står over for. Så må det vel være den ansvarlige minister, her landbrugsministeren, som siger: der er nogle problemer,